

Niniejsze opracowanie powstało z inspiracji mego członkostwa w Komisji Historii Żeglarstwa Wielkopolskiego powołanej przy Wielkopolskim Okręgowym Związku Żeglarskim w Poznaniu oraz w 75-tą rocznicę żeglarstwa zbąszyńskiego i 25-tą rocznicę powstania Zbąszyńskiego Klubu Żeglarskiego.

Książkę tą poświęcam pamięci kolegom – żeglarzom, którzy odpłynęli w najdłuższy rejs do Hilo pełniąc ciągłą wachtę:

1. Franciszkowi	Bialeckiemu
2. Bronisławowi	Billewiczowi
3. Romualdowi	Bokowi
4. Zbigniewowi	Cecheltowi
5. Janowi	Domagale
6. Tadeuszowi	Dulatowi
7. Edwardowi	Górnemu
8. Zygmuntowi	Ibkowi
9. Edmundowi	Kaźmierczakowi
10. Henrykowi	Kowalskiemu „Melon”
11. Zygmuntowi	Królowi
12. Witoldowi	Kuczyńskiemu
13. Stanisławowi	Kurasińskiemu
14. Zygmuntowi	Lutomskiemu
15. Edmundowi	Małysze
16. Piotrowi	Małysze
17. Marianowi	Młodystachowi
18. Marianowi	Rissmannowi
19. Tadeuszowi	Sarbokowi
20. Janowi	Smerdzie
21. Wojciechowi	Sobańskiemu
22. Henrykowi	Sobeckiemu
23. Bogusławowi	Sojeckiemu
24. Jerzemu	Szulczykowi
25. Leonowi	Szulczykowi
26. Stanisławowi	Śliwińskiemu
27. Wiktorowi	Trocholepszemu
28. Norbertowi	Weimanowi
29. Zygmuntowi	Zielińskiemu
30. Teresie	Zimnej

Oraz wszystkim tym kolegom – żeglarzom, których moja pamięć nie podpowiedziała.

Zamiast wstępu.

W świat żeglarski weszłam dość późno. Hobby mojego męża stało się moją pasją. Na przystani „Dąbki” najpierw poznałam ludzi, ludzi z pasją, zakochanych w naszych jeziorach i potrafiących godzinami opowiadać o swoich łajbach. Rzeczywiście, cóż jest piękniejszego od „łodzi pod pełnymi żaglami”.

Potem były regaty. Adrenalina wzrastała niesamowicie, serce biło jak młotem, a ręce bolały od trzymania szotów. Trudno opisać doznania takiego żeglarskiego „żółtodzioba” jakim długo byłam i chyba jestem w oczach doświadczonych sterników. Wyciszenie emocji następowało przy wspólnym ognisku, śpiewie i rozmowach, by rano wyruszyć w siną dal. Szybko pokochałam taki letni tryb życia.

Przygody, nocne rozmowy na wodzie, rodzinne eskapady, regaty i zmagania się z wiatrem można wspominać godzinami. Ale są to tylko drobne migawki pamięci. Cieszę się, że żeglarstwo stało się częścią mego życia, że moje dzieci pokochały wodę, a najbardziej, że wnuk stawia pierwsze kroki w żeglarstwie.

Są jednak w klubie osoby, które pamięcią sięgają o wiele dalej. Pamiętają lata kształtowania się naszego klubu, zmagania pionierów - żeglarzy i ich walkę o każdy rok istnienia, zdobywania kolejnych łodzi, coroczne naprawy sprzętu, wyjazdy na regaty

Dlatego też, chciałabym serdecznie podziękować panu Zbyszkowi Zimnemu, za odwagę opowiedzenia nam i zapisania wspomnień dla przyszłych pokoleń. Poznajemy historię tego miejsca, heroiczną pracę ludzi i miłość do sportu żeglarskiego.

Warto przerzucić kartki tej publikacji, by dzięki trudowi pana Zbyszka umieć opowiadać o przeszłości swojego miasta i ludziach, którzy ją tworzyli.

Dziękuję

Załogant Jachtu „CETUS”

Elżbieta Sarbok

Autor opracowania - **Zbigniew Zimny**
w czasie rejsu stażowego
Giżycko - Węgorzewo - Pisz
Lipiec 1956 r.

Jezioro Zbąszyńskie “Błędno”

Przystań
Zbąszyńskiego Klubu Żeglarskiego

Pierwsze powojenne miejsce cumowania
harcerskiej drużyny żeglarskiej

Zbąszyński akwen żeglarski

Zbąszyń jest miastem z XIII wieczną historią, położonym na 70 km szlaku kolejowego Poznań – Berlin, między rzeką Obrą, a jeziorem Zbąszyńskim.

Na wniosek mieszkańców Rada Gminy i Miasta w 1996 roku uchwaliła zmianę nazwy jeziora, powracając do nazwy starej, znanej z opowiadań, tzn. „**Błędno**”.

„Błędno” leży na Pojezierzu Wielkopolskim w Bruździe Zbąszyńskiej, na wysokości 53 m nad poziomem morza.

Powierzchnia jeziora wynosi 742,5 hektara, długość 7,1 km, szerokość 2,2 km, średnia głębokość 3,5 m, maksymalna 9,5 m¹.

Linia brzegowa wynosi 18,5 km i jest otoczona pasem trzciny.

Przez jezioro przepływa rzeka Obra, która w łańcuchu sześciu jezior, połączonych przesmykami Obry, tworzy Zbąszyński Szlak Żeglutowy.

Przedstawiony szlak rozpoczyna się w południowej części jeziora „Błędno” od wsi Nowa Wieś i łączy jeziora: Nowowiejski, Grójeckie, Chobienickie, Wielkowiejskie i Kopanickie.

Długość szlaku, łącznie z jeziorem „Błędno”, wynosi 27 km.

Północny nurt rzeki „Obry” przegradza jaz umiejscowiony w początkowym odcinku wypłynięcia rzeki z jeziora. W ten sposób utrzymywany jest poziom wody w jeziorze oraz na całym odcinku szlaku południowego.

Zainteresowanego czytelnika szczegółową historią żeglarstwa zbąszyńskiego odsyłam do kart niniejszego opracowania.

¹ Wymienione dane liczbowe zaczerpnąłem z Encyklopedii PWN z 1968 r., tom 12.

Spis treści

1. Wstęp do opracowania
2. **Rozdział I:** Liga Morska i Kolonialna od roku 1930 do 1939
3. **Rozdział II:** Liga Morska od roku 1946 do 1953
4. **Rozdział III:** Liga Przyjaciół Żołnierza od roku 1953 do 1962
5. **Rozdział IV:** Liga Obrony Kraju od roku 1962 do 1980
6. **Rozdział V:** Zbąszyński Klub Żeglarski od roku 1980 do 2005
7. **Rozdział VI:** Żeglarskie wspomnienia
8. **Rozdział VII:** Działalność sportowa
9. **Rozdział VIII:** Rozważania na tematy żeglarskie